

TRACE

**Traditional Children's Stories for a common
Future**

Tēsejs un Mīnotauris

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Reiz sensenos laikos dzīvoja karalis, vārdā Mīnojs. Karalis Mīnojs dzīvoja uz skaistas salas ar nosaukumu Krēta. Karalim Mīnojam piederēja viss, ko vien karalis varēja vēlēties. Šad un tad karalis Mīnojs nosūtīja savu floti pāri jūrai uz nelielo Atēnu ciematu.

Atēnu karalis nezināja, ko iesākt, viņš bija gluži izmisis. Viņš prātoja – ja viņam būtu pietiekami daudz laika, viņš izveidotu tik spēcīgu floti, ka varētu sūtīt pupās karali Mīnoju nākamajā reizē, kad tas grasītos uzbrukt Atēnām. Atēnu karalis piedāvāja Karalim Mīnojam darījumu: ja tas neuzbruktu Atēnām deviņus gadus, Atēnas nosūtītu 7 zēnus un 7 meitenes uz Krētas salu, kur tos apēstu briesmīgs monstros – šausmīgais Mīnotauris, kuru karalis Mīnojs turēja kā savu mīluli.

Mīnotauris dzīvoja Krētas salā pazemes labirinta centrā. Karalis Mīnojs šo briesmoni mīlēja. Karalis Mīnojs uzbruka Atēnām vienīgi tajos brīžos, kad viņu mocīja garlaicība. Īstenībā viņš neko nevēlējās. Tādā veidā viņa iemīļotais briesmonis varēja cerēt uz īpaši gardu maltīti apmēram ik pēc 9 gadiem. Karalis Mīnojs piekrita Atēnu piedāvājumam.

Lai gan Atēnas bija uzbūvējušas savu floti, Karalis Mīnojs nedeavās uzbrukumā, kā Atēnu karalis bija cerējis. Īstenībā Karalis Mīnojs turēja doto vārdu. Un tagad bija pienākusi reize, kad Atēnām vajadzēja turēt savējo. Atēnās visi izmisumā raudāja.

Atēnu princis Tēsejs apzinājās, cik svarīgi ir turēt doto vārdu. Viņš zināja, ka darījums paliek darījums. Bet vienlaikus viņš bija arī pilnīgi pārliecināts, ka nav pareizi sūtīt mazus bērnus, lai tos apēstu briesmonis. Princis Tēsejs izstāstīja savam tēvam karalim, ka viņš grasās doties uz Krētu kā Atēnu septītais dēls. Viņš gribēja nogalināt Mīnotauru un izbeigt šo briesmīgo tradīciju.

“Mīnotauris taču ir briesmīgs monstros! Kāpēc tu domā, ka spēsi to uzvarēt?” - viņa tēvs iesaucās.

“Es atradīšu veidu, kā to izdarīt,” - Tēsejs mierīgi atbildēja. - “Dievi man palīdzēs.”

Viņa tēvs izmisīgi lūdzās, lai dēls tā nerīkojas. Tomēr princis ieņēma savu vietu kā septītais Atēnu zēns. Kopā ar sešiem citiem Atēnu zēniem un septiņām Atēnu meitenēm princis Tēsejs ar kuģi devās uz Krētu.

Kad princis kopā ar bērniem ieradās Krētas salā, karalis Mīnojs ar savu meitu, princesi Ariadni devās viņus sagaidīt. Princese Ariadne neteica ne vārda, tikai viņas piere bija saraukta dziļās domās. Vēlu naktī viņa uzrakstīja princim Tēsejam zīmīti un ieslidināja to zem viņa guļamistabas durvīm.

Ariadne rakstīja - "Dārgo Tēsej, mani ieraugot, tu droši vien pamanīji, ka es esmu skaista princese. Es esmu arī ļoti garlaikota. Bez manas palīdzības Mīnotaurš tevi noteikti aprīs. Ja es palīdzēšu tev uzvarēt briesmoni, tev jāapsola, ka aizvedīsi mani projām no šīs mazās saliņas, lai citi varētu apbrīnot manu skaistumu. Ja tevi interesē šāds darījums, tad sastapsimies pie labirinta ieejas pēc vienas stundas. Patiesi tava, Princese Ariadne

Princis Tēsejs klusām izlavījās no pils un pacietīgi gaidīja pie vārtiem. Beidzot parādījās princese Ariadne. Viņai rokās bija zobens un diega kamols.

"Ariadne iedeva zobenu un diega kamolu princim Tēsejam."

"Noslēp abas šīs lietas pie ieejas labirintā. Rīt, kad tu kopā ar pārējiem bērniem no Atēnām ieiesi labirintā, tev jāpagaida, līdz vārti tiks aizvērti, un tad piesien pavedienu pie durvīm. Rītini kamolu vaļā, kad tu iesi cauri labirintam – tas palīdzēs tev atrast ceļu atpakaļ. Nu, bet zobens – tu zināsi gan, ko darīt ar zobenu," - viņa smējās.

Tēsejs pateicās princesei par viņas laipnību.

"Tikai paturi prātā," - viņa brīdināja Tēseju. - "Tev jāaizved mani sev līdz, lai visi cilvēki varētu apbrīnot manu skaistumu."

Nākamajā rītā atēniešu bērni, to starpā arī princis Tēsejs, tika iegrūsti labirintā. Durvis aiz viņiem tika cieši noslēgtas. Sekojot Ariadnes norādījumiem, Tēsejs piesēja vienu pavediena galu pie durvīm. Viņš lika bērniem palikt pie durvīm un uzmanīt, lai pavediens būtu visu laiku cieši piesiets, tādējādi princis varētu atrast ceļu atpakaļ. Bērni cieši turēja apvedni, kamēr Tēsejs viens pats iegāja labirintā.

Izmantodams Ariadnes doto zobenu, Tēsejs nogalināja briesmīgo nezvēru. Sekodams pavedienam, viņš gāja atpakaļ un piekļāvēja pie durvīm.

Princese Ariadne viņu jau gaidīja. Viņa atvēra durvis. Neviens nepamanīja, kā princis Tēsejs un Atēnu bērni aizskrēja pie sava kuģa un klusām burāja projām. Princese Ariadne devās viņiem līdzi.

Pa ceļam uz mājām viņi pietāja pie mazās Naksas salas, lai papildinātu krājumus. Princese Ariadne uzstāja, ka viņa vēlas izkāpt krastā. Uz salas īsti nebija ko darīt, drīz viņa aizmiga. Visi cilvēki sapulcējās, lai apbrīnotu aizmigušo princesi. Tēsejs ar Atēnu bērniem mierīgi aizkuģoja un atstāja viņu tur guļam. Galu galā, darījums paliek darījums.